

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Italija na zibeži.

Ako bi hoteli dejanje in nehanje Italije v vna-
nji njeni politiki oznameniti z domačo besedo, rekli
bi, da se Italija — „lovi“. Od vročerknega sosed-
nega nam naroda bi lahko pričakovali, da se s polno
dušo vname za prijateljstvo te ali one vnanje dr-
žave, a iz psihologiških razlogov je opravičena tudi
vsaka prikazen, s katero hitri in gibčni Italijani do-
kazujejo svojo omahljivost in politično nestanovitnost.
Za tega delj za opazujoče ni nič novega in iznenad-
ljivega, da se vsak hipec rodijo na klasični zemlji
pojavi, ki zdajci simpatizujejo z Nemčijo in Avstrijo,
zdajci s Francijo in Anglijo, in tako delajo vnanjo
politiko italijansko spremenljivo in nedoločno. Laški
ministri bi si svoja čela radi ovenčali s slavnimi za-
slugami za svojo domovino, poskušajo torej tu in
tam, kje bi se je dalo uveljaviti, v kateri zavezi bi
ona mogla najlaže igrati svetovno svojo ulogo. Ali
„Roma deliberante“ se italijanski politiki izpodmikajo
tla, na katerih jej je odprto zgodovinsko torišče, in
v tem času gre jej tu pa tam kaj v izgubo. Cairoli
premišljuje o svojem pogumu, ali bi ga bilo skušati
v Tunis, v tem pa Francoz seže po tej severno-
afriški državi. Potem stoprav marokanski dogodki
prebudijo Mancinija, da se ozre v severno Afriko,
kjer mu Tripolis napolni dušo s sebičnimi željami,
in njega ter njegove kolege spomni, da ima Italija
prav za prav na Srednjem morju vršiti svoj
poklic in tam si kot svetovna država iskati svoje
bodočnosti.

Politično to omahovanje v vladujočih italijan-
skih krogih, katero ni v stanju posebnega zaupanja
buditi v mejnarodnem občevarju držav, vpliva pa na-
ravno na javno mnenje poluotoka, in kakor solnce
udari na vodno površino migljajočo mnogovrstnost,
tako v narodu italijanskem po svoje odseva njega
politično vodstvo. Nasprotstva se drvijo po njem in
nepremišljene strasti mu delajo vročo kri.

Irredentovska stranka v Italiji s svojim pre-
čudnim kopnenjem po avstrijski zemlji očituje nam
v prvi vrsti nejasne pojme o poklici laške države,
kateri se v narodu delajo po omahujoči in sami
sebi nezvesti politiki Rimske vlade. Burne demon-

stracije delajo se proti Avstriji za priklopljenje
Trsta in Tridenta k materi zemlji, kipeče sovraštvo
se proti naši monarhiji razlega iz divnih krikov,
kakor „evviva Oberdank“ in pri drugih količkah iz-
datnih prilikah. Vse to pa neso osamljeni izrazi po-
litičnih sanjarij, nego vse sploh po Italiji objel je
sladki sen o irredenti. Celó osebe, ki sicer trezno
preudarjajo stvari in računijo z odošaji, zidajo si
take zlate gradove v oblake in ne pomislijo, da bi
poprej okrvavela Avstrija, predno bi si odtrgati dala
Tržaško in Tridentinsko ozemlje, preozko zvezano z
njenim zemljepisnim in gospodarskim, z njenim po-
litiškim in strategijskim organizmom. In tako bodo
tudi še druge države imele svoje uzroke, da se ne
bodo omečile dale po lamentacijah irredentovskih,
temveč da bodo še zanaprej z lahko vestjo puščale,
naj blizu pol milijona Italijanov živi pod perutjo
dvoglavega orla! Da je pa vendar politična ta
kratkovidnost tako epidemično razširjena po italijan-
skem poluotoku, da se za take nepremišljenosti fa-
natiki obsipajo z mučeniškimi predikati, temu neso
malo krivi vzgledi, ki iz vladnih laških krogov se-
gajo v narodovo mnenje.

Vlada sama morala bi zatirati fantastične želje
svojih podložnikov, če ima resno politiko z avstrij-
skim našim prijateljstvom, če ima kaj stanovitnosti
v državnih odošajih. Naj država naša po svojem
vrhovnem glavarju, po svojih organih in časopisih še
toliko simpatije kaže do mladega kraljestva italijan-
skega, do prekrasne dežele, od dne do dne vrača se
nam za to demonstracije in sovražna rovanja. O tem
so te dni prav dobro povedale Petrogradske „Vje-
domosti“, rekše: „Vpitje Italijanov za Trident in
Trst velja samo Avstriji; toda z navdušenjem za
Oberdanka, ki niti Italijan bil ni, nego avstrijsk
dezertêr, in ki ga zato slavijo, ker je glavarja pri-
jateljske države umoriti hotel, — s tem mogó se
pregnati tudi simpatije najodkritosrčnejših prijateljev.
Če kličejo: Živio Trst, tako vzdihujejo po ločenih
bratih, a če tulijo: Evviva Oberdank!, kažejo s tem
brez konca krvavo sovraštvo proti vsemu avstrij-
skemu. In tu se po pravici sme vprašati, ali ni to
velika politična zmota, če kdo misli, da se v tacih
okolnostih more le še ohraniti oficijalno soglasje.“

Vsega tega pa bi ne bilo, če bi vlada itali-
janska čislala državno zavezo in se ne bi zibala zdaj
na to, zdaj na ono stran! —j—

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ta krivica in poškodba trgovine in obrtnije,
kateri nastajata vsled tarifnih anomalij, sta dali po-
ročevalcu povod, da je stavil naslednji, tarife zade-
vajoč predlog:

„Slavno c. kr. ravnateljstvo naj razmišlja, če
bi se tarife južno-severno-avstro-ogerske zveze in
odbitkovne (refakcijske) tarife ne mogle tako spre-
meniti, da bi se odpravile tarifne nerednosti (ano-
malije), ter da bi na jedni prometni črti v isto mér
vkupni prevozní troškovi za bliže ležečo postajo ne
bili višji, kakor za bolj oddaljeno.“

Ta predlog se je živahno podpiral ter se oddal
odseku za tarife, naj izrazi o njem svoje mnenje ter
o tem poroča. G. poročevalec je imel v seji odbora
za tarife zopet priliko, stavljeni predlog obširno ute-
meljevati ter kazati posebno na težavno tekmovalje
tukajšnje trgovine z manufakturnim blagom, s slador-
jem, z lončenino in steklenino, s porcelanom itd.
nasproti Gorici in Trstu; na težavni obstoj kandidate
tovarne v Ljubljani nasproti tekmovalju v Gorici,
katera ima sadje doma in sladkor iz Česke mnogo
ceneje dobiva, kakor mnogo bližja tovarna v Ljub-
ljani, tako da se je slednja bavila z vprašanjem,
bi li v Gorico se preselila, kar bi se ve da za naše
mesto ne bilo preprijetno. Dalje je opozoroval na
škodo, katero trpijo lastniki gozdov in trgovci z le-
som v Kranjski, ker je za tako oddaljene postaje
kakor v Selzthal vozarina na železnici za les v Trst
tako zelo nizka, da se vsled tega cene v Trstu zni-
žajo ter se tekmovalje oteži. Kranjska, katera ima
dve tretjini gozdov, izgubi vsled teh prednostij to
ugodnost, da leži blizu morja, kajti za bolj odda-
ljene dežele je nižja vozarina, kakor za njo. Dasi
gospodje iz principijalnih uzrokov gorenjega pred-
loga po besedah vsprejeti niso hoteli, so vendar
vzprejeli jednoglasno naslednji predlog: „Ravnatelj-
stvo se prosi, da preiskuje kvarne slučaje, katere
je objavil član g. Luckmann, po katerih slučajih

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXX. Poglavlje.

Zagovarjanje železa.

(Dalje.)

Izruval je sabljo in podal jo je knezu, ko je
otresel prst z njenega ročaja, in skrbno jo obrisal
ob obleko.

— Vzemí jo, milostljivi knez Afanasij Ivanič.
Služila ti bode, da bi le tvoj soprotnik ne omočil
svoje sablje v blagoslovljeno vodo.

— A če jo omoči?

— Kaj se hoče, dragi moj! Proti blagoslov-
ljenej vodi se železo ne da zagovarjati. Pa tudi
temu se da pomagati. Dam ti močvirnega golubca,
obesi ga na vrat, pa bodeš otemnil oči svojega na-
sprotnika.

— Daj golubca! — rekel je Vjazemski.

— Izvoli, dragi moj, izvoli; za tvojo kneževsko
milost se mi tudi golubca ne zdi škoda.

Starec je šel zopet v kočó in prinesel je knezu
nekaj v cunjó zašitega.

— Drago me je stal, — rekel je, kakor bi

se mu škodo zdelo dati ga, — težko ga je dobiti.
Ako ne greš ponj pravi čas, napadejo te taki stra-
hovi, da Bog varuj!

Knez je vzel zašiti predmet in vrgel je mlinarju
mošnjo z zlatnjaki.

— Bog povrni tvoje knežje milosti! — rekel
je nizko priklanjajoč se. — Poslušaj, dragi moj, do-
voli mi spregovoriti še jedno besedico: zdaj do dvo-
boja v cerkev ne hodi, maše ne poslušaj; to ni
dobro in moje zagovarjanje bi ušlo z rezila.

Vjazemski ni ničesar odgovoril, šel je proti
mestu, pa najedenkrat je zopet ustavil se.

— Ali moreš za gotovo povedati, — rekel je
— kdo izmed naju ostane živ?

Mlinar je zajecjal.

— Gotovo ti, dragi moj! Kako, da bi ti ne
ostal živ? Saj sem ti že tudi prej pravil, da ti ni
smrt namenjena od meča!

— Poglej še jeden pot v vedro!

— Kaj bodem gledal, dragi. Zdaj nič ne vidiš,
voda se je že skalila.

— Zajmi sveže vode! — rekel je Vjazemski
z ukazujočim glasom.

Mlinar je nehoté ubogal.

— Nu, kaj se vidi? — vprašal je knez ne-
strpljivo.

Starec je z vidno nevoljo nagnil se nad vedro.

— Nu, niti tebe ne vidim, niti tvojega na-
sprotnika! — rekel je in postajal vedno bolj bled,
— vidi se trg polen naroda; mnogo glav je nasaje-
nih na kole; a v strani gori grmada in človeške
kosti so priklenjene k stebri.

— Čegave glave so nasajene na koleh? —
vprašal je Vjazemski in premagoval strah, ki se ga
je polastoval.

— Nič ne vidim, dragi moj, vse se je zopet
skalilo; samo grmada se še sveti in nekoga kosti
visé na stebri!

Mlinar je s težavo pouzdignil glavo in videlo
se je, da je težko obrnil pogled od vedra. Krč ga
je mučil, pot mu je tekel po obrazu; stokajoč in
vzdihajoč priplazil se je do klopi in pal je na njo,
ves onemogel.

Vjazemski poiskal je svojega konja, usel se
na sedlo in zamišljen odjahal proti Moskvi.

XXX. Poglavlje.

Božja sodba.

V odsotnosti Vjazemskega bilo je Maljuti na-
ročeno važno delo. Car mu je ukazal pozapreti
bližnje sluge kneza Afanasija Ivanoviča in močno jih
mučiti ter izpraševati, je li hodil njih gospod v mlin

škodo trpijo posamni izdelki trgovine in obrtnije na nekaterih prometnih progah vsled tega, da zanje veljajo neugodnejše tarife, kakor za bolj oddaljene ter naj skuša te kvarne slučaje kolikor možno oziraje se na prometne razmere odpraviti.“

Ko je c. kr. ravnateljstvo obljubilo pomoč, je gospod poročevalec sestavil spisek v opomin, kateri sodrži do tedaj mu znane pritožbe trgovcev in obrtnikov iz Kranjske ter ga poslal c. kr. ravnateljstvu. Oziraje se na svoj tarife zadevajoč predlog, kazal je na posamne nerednosti pri tarifah ter na nepravilno ravnanje pri dajanju prednostij in sicer po posamnih vrstah blaga in tarifnih podstavkih:

A. Refakcije in prednosti pri lesovini in papirščini v lesnih tablah. Tako: Thörl-Maglern v Trst (256 kilometrov) 55 kr. za 100 kgr., Spital v Gorico (339 kilometrov) 17.5 za vagon in kilometer + 3 gld. m. p. gold. 62.45 za voz; Thörl v Gorico (256 kilometrov) 20 kr. za voz in kilometer + 3 gld. m. p. gld. 54.20 za voz. Nasprotno pa mora n. pr. K. Moline, kateri je pred kratkim ustanovil v Tržiči lesno brusnico ter odpravlja papirščino v lesnih tablah s postaje Kranj v Trst, okolo 80 gold. za voz plačati v oddalji samo 177 kilometrov. To je vender anomalija, če se mora na krajši progi Kranj-Trst za voz plačati vozarine okolo 25 gld. več, kakor na 79 kilometrov daljši progi Thörl-Trst, in ta anomalija je gotovo Kranjski v veliko škodo. Pa pogledimo v Koroško! Tako se mora iz Spitala v Trst (315 kilometrov) pri sivi in rujavi papirščini v lesnih krovcih 136 gold., pri beli 64 gold. plačati za voz; iz Beljaka v Trst (277 kilometrov) pri vsaki papirščini v lesnih krovcih jednako za voz 114 gld. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 19. junija.

Skupni finančni minister grof Kallay nastopil je včeraj svoje potovanje v Bosno. Obiskal bode ta pot Banjolu in Serajevo.

Volitve za **Pražko** trgovsko zbornico so razpisane na 27., 28. in 30. t. m. Nemci so prosili trgovsko ministerstvo, da bi za toliko časa odložilo volitve, da se izreče najvišje sodišče, je li bilo razpuščenje zbornice zakonito in ali je nov volilni red, katerega ni potrdila zbornica, veljaven ali ne. Trgovsko ministerstvo te prošnje ni uslišalo. Pri novih volitvah najbrž zmagajo Čehi z veliko večino.

Dunajski dopisnik „Národ. Listov“ je imel pogovor z dr. pl. Plenerjem. Vprašal ga je ali je res, da se je razrušila **zjedinjena levica** in se ustanovil poseben nemški klub. Plener mu je zatrdil, da je zjedinjena levica še vedno jedina, da na njeni razpad sedaj ni misliti. Sicer se pa ne da tajiti, da so mej levičarji razna mnenja, a v glavnih nazorih se vsi strinjajo. Da bi se ustanovil nemški klub zunaj levice, o tem še nikdar govora ni bilo. — Plener je tedaj indirektno sam priznal, da se levičarji ne strinjajo v vsem, in tudi priznal, da se je nekaj mislilo na osnovo nemškega kluba, samo, da bi ta ostal še zjedinjen z levico. To je vender dokaz, da je mej levičarji mnogo elementov, katerim za družega ni nič mari, nego za ponemčenje naše države, da se pa od družih zmernejših elementov še ne odločijo, uzrok je to, da se sami ne upajo vzdržavati se.

Ogerska vladna stranka je že zmagala pri pri volitvah, kajti sedaj že ima štiri glase nad abso-

lutno večino, sme pa še upati, da dobi nekaj glasov poslednje volilne dneve. Mej izvoljenimi so tudi štirje židi.

Vnanje države.

Vzhodno-rumelijski generalni guverner Gavril Krestović ostal bode tri tedne v Carigradu in se ta čas o raznih zadevah, ki se tičejo njegovega guvernerstva dogovori s turškimi državniki. Sultan ga je bil vsprejel k avdijenci, ki je trajala jedne ure. Krestović mu je moral poročati o vzhodno-rumelijskih zadevah. Z ruskim in avstrijskim poslanikom imel je Krestović daljše pogovore. — V permanenčnem komitetu je predlagal ravnatelj vzhodno-rumelijskih financ, da naj se po zakonitih določilih proti sklepom provincijalnega sobranja izplača Turčiji od zaostalega davka takoj 250 000 turških funtov, ostalih 450 000 turških funtov pa v letnih obrokih po 20 000 funtov.

Nemški državni zbor je že rešil 8 paragrafov zakona o zavarovanju delavcev proti nezgodam in jih večinoma vsprejel v tej obliki, kakor jih je predlagala dotična komisija. — Vseh na novo v pruski državni svet poklicanih je 71. Poklicani neki neso bili poprej vprašani, ali vsprejmo ali ne. Mej temi so privrženci vseh družih strank, samo nova svobodomiselná stranka, katero najbolj črti Bismarck, ne bo zastopana v državnem svetu.

Novo izvoljena **belgijska** zbornica se snide meseca avgusta k izrednemu zasedanju. Klerikalci imajo v njej 34 glasov večine. — Moniteur Belge objavlja kraljevi dekret, ki razpušča senat in volitve razpisuje na 8. dan julija. Aktivno volilno pravico v senat ima vsak belgijski državlján, ki je že 21 let star in plača 21 holandskih goldinarjev davka, pasivno pa, kdor plača najmanj 1000 gld. in je že spolnil 40. leto. V senatu ima sedaj liberalna stranka dva glasa večine, zato ga je pa sedaj razpustila vlada. Senat šteje toliko članov kolikor zbornica poslancev, ki so pa voljeni na osem let in jih vsaka štiri leta izstopi polovica. Pri novih volitvah bodo najbrž zmagali klerikalci, ker so liberalcev se naveličali prebivalci, ker so ti preveč pospeševali živodstvo in premalo se ozirali na blagostanje dežele.

Angleška spodnja zbornica je v torek nadaljevala podrobno debato o volilni reformi in vsprejela dostavek Fowlerov, katerega je tudi priporočevala vlada, da ta zakon stopi s 1. januarjem 1885 v veljavo.

Daily News pišejo, ko bi parlament zavrgel sporazumljenje s Francijo zastran **egiptovske konference**, razdrli bi se tudi evropski koncert, in na mesto prijaznih odušajev s Francijo stopilo bi nezaupanje, in celo sovražna čustva, urejanje egiptovskih zadev bi se odmaknilo na nedoločen čas, in povečala bi se nevarnost, da izbruhne splošna evropska vojna, katera bi se utegnila prej začeti, nego si mi misliti moramo. S tem hoče ministrski list najbrže tudi malo strašiti one liberalce, ki bi se utegnili ustavljati temu sporazumljenju, da bi vsaj ministerstvo dobilo večino. Najbrž bode zopet Gladstone sedaj zmagal v parlamentu, ker obe stranki skoraj nemata moča, da bi ga mogel zameniti. V ponedeljek se bodo dala pojasnila o tem sporazumljenju v Londonskem in Pariškem parlamentu. Kakor hitro se bode izrekel za konferenco angleški parlament, razposlala se bodo vabila vevlastim. Konferenca se snide osem dni po izjavi angleškega parlamenta v Londonu, vevlasti bodo zastopali njih Londonski poslaniiki. O nevtrality Sueskega prekopa se pa ta konferenca ne bode posvetovala, ampak zato se bode sklicala nova konferenca, katera se snide takoj za njo. Rešenju vprašanja o nevtrality Sueskega prekopa se pa še utegneje staviti razne zavire, če tudi sti se Francija in Anglija o tem sporazumeli. Najbolj se na Angleškem boje, da bi Rusija ne zahtevala pri tej priložnosti nevtrali-

tete Bospora in Dardanel, kar bi utegnilo vzbuditi orientálno vprašanje. — Na neko vprašanje poslanca Tyler-a odgovoril je Gladstone, da je dolžnost vlade preudarjati vse vprašanja, ki se tičejo možnosti ekspedicije proti jugu Egipta, in o potrebi gradjenja železnice iz Suakima k Nilu. Vse povedati se mu pa za zdaj ne zdi umestno.

Dopisi.

Iz Velike Doline na Dolenjskem. 17. junija. [Izv. dop] (Trsna uš.) Huda nesreča je zadela naš vinorodni kraj; česar smo se že več let bali, odkar smo slišali o razširjanji trsne uši na bližnjem Hrvatskem in v nasprotnih štajerskih vinogradih, nas je zadelo. Mej Veliko Dolino in Jesenicami ležeči vinogradi so okuženi od filo k s e r e. Tamošnji lastniki imajo tudi na Štajerskem vinograde in so ta mrčes najbrže s trsi in orodjem zanesli preko Save, da si je okrajno glavarstvo strogo prepovedalo vsako prenašanje sumnih stvari s Štajerskega na Kranjsko. Ob Savi je žandarmerija stražila, pa nepremišljeni kmetje in delavci prihajajoči preko Save, skrivali so se v šumah in vrbinah in hodili v tukajšnje vinograde delat, ne da bi se poprej bili desinficirali. Dozdaj je filoksera v šestih vinogradih konstatovana in tu je najbrže že več let zatrosena, ker je trsove do suhega oslabilo. Bati se je pa, da sega trsna uš še veliko dalje. Zato bo treba vinograde v okolici, kacih 1000 orolov preiskovati. Govori se, da so tudi vinogradi pri Čateži močno sumni.

Na Hrvatski strani so vsi vinogradi daleč doli od meje okuženi in se suše, od kacih naredb proti razširjanju se pa ničesar ne sliši. Komisije za preiskavanje so se udeležili gg. okrajni glavar Krški, župan iz Doline, tajnik kmetijske družbe gosp. Pirc, g. Ogulin iz Rudolfovega in g. Hansl, učitelj Mari-borske vinogradne šole. Prvo delo, katero se bo vršilo, bode preiskovanje vseh sumnih vinogradov, da se vé, kako daleč bolezen sega. Potem navstane vprašanje, kaj storiti? Na Štajerskem z vsemi poskusi neso ničesar opravili. Tedaj tudi za naše okužene vinograde slabo kaže, kaj bode revno ljudstvo počelo, ako mu usahne jedini vir, iz katerega se je saj v boljših letih si opomoglo? Kako plačati davke? kaj se naj sadi mesto vinogradov, ako se res ne dadó rešiti? Na Bizeljskem se neki letos bolezen silno širi. Trsi le slabo odganjajo, ali pa ostanejo suhi, protipomoči pa nobene — to je slaba tolažba za nas. Obupani gledamo v prihodnost.

Z Dunaja 17. junija [Izv. dop] („Slovenijin“ izlet v Greifenstein.) Na binkoštno nedeljo napravila je vrla naša „Slovenija“ izlet v Greifenstein na Donavi. Udeležilo se ga je dovoljno število udov in prav veseli smo bili pri krasnej vožnji na donavskem parniku, ki nas je peljal v zanimljiv grad Greifenstein, kjer je Rihard Löwenherz bil zaprt. Ogledavši si veliko Donavino strugo in zgodovinsko Tulnsko polje, odšli smo na visočino Hadersfeld, odtod v Kopelj Kierling in slednjič v Klosterneuburg, ki je znano mesto radi dobrega vina, krasne lege in ljubeznivih prebivalcev. Utaborili smo se pri bivšem županu Gades-u in sicer, ker je deževalo, v steklenem salonu. Prišlo je k tej zabavi več udov in starih prijateljev društva z Dunaja, ki

čarovat, kolikokrat je bil v mlinu, in zlasti, če je kaj nameraval proti carjevemu zdravju.

Večina slug ni ničesar priznala, nekateri pa neso mogli zdržati raztezanja in povedali so vse, kar jim je Maljuta položil v usta. Povedali so, da je knez zato hodil v mlin, da bi uničil carja, da je na skrivnem jemal razne carjeve stvari in žgal jih na ognji; nekateri so celo pravili, da misli na Vladimira Andrejeviča, ter ga hoče posaditi na prestol. Kakor so tudi bile brezmiselne te izpovedi, vender so jih pisci skrbno zapisavali, kakor so jih povedali mučeni in jih potem prečitali carju. Ali jih je verjel Ivan Vasiljevič, ali ne, — Bog ve! Pa ukazal je Maljuti, zatajiti Vjazemskemu, ko se vrne, pravi uzrok, zakaj so zaprti sluge in reči mu, da so jih prijeli, ker so na sumu, da so krali iz carskih zakladnic.

V njih izpovedih je pa vender bilo mnogo nasprotij, in Ivan je poslal po Basmanova, da bode ponovil vse, kar je on, kakor pravi v svojej ovadbi, zvedel od hlapcev Vjazemskega.

Basmanova neso našli v slobodi. Prejšnji dan je odpotoval proti Moskvi in car se je razjezil, da se je predrznil oddaljiti se proti njegovemu povelju. Maljuta porabil je to, da vrže sum tudi na Basmanova.

— Kdo ve, car, — rekel je Skuratov, — zakaj on ni ubogal tvoje milosti? Morda je pa on sporazumljen z Vjazemskim in ga je ovadil le zaradi videza, da bi bolj gotovo pogubila tebe.

Car je velel Maljuti molčati o vsem, ko se vrne Basmanov, in mu nič ne pokazati, da se je zapazila njegova odsotnost.

Mej tem se je približal dan, ki je bil odločen za sodni dvoboj. Še pred solnčnim vzhodom se je že gnetel narod na Rudečem trgu; vsa okna in strehe so bile polne gledalcev. Vest o tem dvoboju se je že davno raznesla na vse strani. Sloveči imeni borcev privlekli sti tolpe iz raznih sel in mest, celo iz Moskve so prišli ljudje vseh stanov gledat, komu Bog da zmago.

— Nu, bratec, — rekel je gizdalinski oblečen goslar svojemu tovarišu, tršatemu mladeniču, z dobrodušnim, pa neumnim obrazom, — pojdi naprej morda se tebi posreči prodreti do verige. Oh, koliko je naroda, naroda! Umaknite se, pravoslavni, ognite se, da bova tudi midva, Vladimirca, mogla videti božjo sodbo!

Pa vse prigovarjanje bilo je brez uspeha. Tolpa bila je tako gosta, da se ni bilo moč izogniti, ko bi se bil tudi kdo hotel.

— Le pojdi dalje, ti tulen! — ponovil je

goslar, lahko suvajoč svojega tovariša v hrbet, — ali ne znaš prodreti.

— A zakaj? — odgovoril je s počasnim glasom fant.

In uprl je v tolpo svojo močno ramo in začel jo je razrivati kakor s klinom. Razlegalo se je kričanje in zmerjanje, pa oba tovariša sta se pomikala naprej, ne zmenivši se za to.

— Na desno, na desno! — kričal je starši, — kaj si začel zavijati na levo, tepec? Rini tja, kjer stojé kopja.

Mesto, na katero je pokazal goslar, bilo je pripravljeno za samega carja. Bil je iz desk narejen oder, pokrit z rudečim suknom. Na njem je bil postavljen carjev naslonjač, a tam kvišku moleče kopje in vojne sekire imeli so opričniki, ki so stali okrog odra. Drugi opričniki so pa stali v vrsti ob verigi, potegnenej, okrog bojišča, ki je bilo določeno za peš ali jahajoča borca, in neso pustili pritiskati na verigo.

Dvigala sta se naprej korak za korakom, goslar in tršati mladič in nazadnje sta jo pririnila prav do bojišča.

— Kam lezeta? — zakričal je nek opričnik in zamahnil je na nju z vojno sekiro.

(Dalje prih.)

so bili navdušeno pozdravljeni. Dalje mnogo Srbov; nežnega spola nismo pogrešali. Izmed odličnih gostov omenim čestitega korarja Klosterneuburškega profesorja v tamošnjem bogoslovju g. Peterlina, ki že mnogo let biva v nemškem tem mestu, a kakor hitro je čul, da so njegovi rojaki Slovenci z Dunaja prišli, prišel je mej nje ter bil, ko mu je vrli naš predsednik Triller napil, zahvaljuje se za njegov pobod, navdušeno pozdravljen.

Savinjskemu „Sokolu“ poslali smo čestitko; g. Murko napil je temu društvu in vsem, ki se udeležujejo prelepe slavnosti v Mozirji. G. Pukl slavil je bodočnost jugoslovansko; Srb napil je „Sloveniji“ vslej sestri srbske „Zore“, g. Marolt pa je nazdravil slovanske ideje. Njegov govor motili so mnogokratno živio klici. Krasne pesni donele so iz čistih grl „Slovenijinih pevcev“ in prav živahna zabava združevala nas je v lepe slogi, dokler nas ni vlak peljal zopet na Dunaj.

Z Dunaja 18. junija. [Izv. dop.] Včeraj končala se je obravnava proti onim osebam, ki so zakrivile požar mestnega gledišča. Obsojeni so štiri in le jedna je krivde oproščena. Mej obsojenimi je tudi ravnatelj zgorelemu gledišču pl. Bukonicz; obsojen je na 150 gld. ali 30 dni zapore. Glediščni vratar dobil je 3 tedne, nek mož 8 dni in ženska 3 dni zapore. Skleneno je, da se mora novo gledišče zopet zidati. Kje? se do sedaj še za gotovo ne ve. Najbrž bode postavljeno tam, kjer je stala državnozborna lesenjača pred škotskimi vrati.

Zanimljiva je novica, ki radostno pretresa veseljaželjen Dunajski svet. Vidensko gledišče (Wiedner Theater) kupila je sestra znanega Velikonemca in antisemita viteza Schönerer-ja, gospica Aleksandra pl. Schönerer-jeva, od te pa je gledišče neki Walzel uzel v najem. In tako se bode neki prihodnji jesen prav živahno življenje počelo v prejšnjih časih prav priljubljenem gledišču.

Od severa in juga čuje se v novič glasno o nameranih atentatih. V severu naperjen bil je atentat proti nemškemu cesarju, v Rimu pa neki zoper papeža. Ko se je stari Viljem peljal v Ems, bila je cela črta pod ostro stražo. V postajah, kjer se je nemški cesar mudil, morali so izprazniti vse bližnje magazine, kjer se hranjevali tovari. Prijeli so neko žensko, ki je prišla iz Amerike s 4 kovčgi dinamita in družega streliva. Rimske policiji pa je baje Londoska javila o nameravanem atentatu v St. Peterske cerkvi. To novost razširil je Vatikanski list „Moniteur de Rome“. Ravno kar pa tudi čitam, da Rimski list „Stampa“ gorjo novico opisuje za izmišljotino.

Tukaj so priprli iz Pariza došlega menjičnega ponarejevalca, ki je v Parizu izneveril 120.000 frankov. Z njim je tudi njegova ljubica, omožena žena; bivala sta tu pod krivim imenom. X.

Iz Šostanja 14. junija. [Izv. dop.] (Nov apostel nemškega šulverajna.) Kakor je drugod nemčurska kuga vir nemirov, tako je iznenadil nas v naši lepi Šaleški dolini narodnjakom v Celji in v okolici obče znani rogovilež in strasten nasprotnik vsega slovenskega, polovičen, namreč na pol nemški napol laški človek, g. Negri, trgovec z lesom, kateri si je mali gradič „Gutenbüchl“ blizu našega trga nakupil. Vsled tega kupa misli zdaj ta polovičnjak, da ima pravico, celo okolico potrniti in pobarvati s svojim nemško-lahonskim kulturnim mazilom, katerega so mu kupili Celjani po svojem zastopniku gosp. dr. Glančniku, lastniku in glasnemu uredniku „Kmetkega prijatelja“. Prvokrat pripeljal se je ta nov apostel nemškega „šulverajna“ s svojim svakom, znanim Celjskim pekom Zimo (Simmo), kateri se seveda za vse drugo bolj peča kot za svoje zemlje, kot s svojim adjutantom in prinesel seboj lepo okinčano in pomazano „pušico“ od Celjanov kupljeno, da bi se pobiralil mili dari za nemški „šulverajn“. Za primeren oltar, na katerem naj bi ta pušica stala, izvolila sta ta nova romarja za nemški „šulverajn“ krčmo mesarja Mihe Breznika v Šostanji; za kaj ravno to krčmo, vesta ta dva romarja in pa mesar Breznik, ki nobene prilike ne zamudi, da bi se ne pohvalil in ne pobahal, da je bil nekaj, predno je bil „šulverajnar“, na Dunaji in v Celji za „hausknecht“, naj bolje, in mi čestitamo g. Negri-ju za tako duhovito akvizicijo.

Nekaj tukajšnjih narodnjakov in zmernejših nemškutarjev, ki tudi v to krčmo zahajajo, je koj tirjalo, da se mora pušica odstraniti. Pušica je sicer zginila za nekaj časa z navadne mize, se zopet prikazala in zopet zginila, a duhoviti Miha Breznik, kateri še svojega imena ne zna umljivo podpisati,

vender britke solze toči vsled tega zahtevanja, se ve da vsled natočevanja najhujših „šulverajnerjev“ J. Wirth-a in kontrolorja Simonič-a (še zdaj ni davkar postal, če ravno se takó marljivo poteguje za nemški „šulverajn“, morebiti mu celo to škoduje, ker mu ni dosegel hasnilo?) in pričakovati je, da jo postavi zopet na svoje častno mesto; kajti zelo trpi Breznikova nemška duša, ki je vzrasla v pošteni slovenski kmetijski pravi rašovnosti hiši, kar vsaka beseda kaže, ki jo govori slovenski ali v svoji nemščini. Da se je tega resnično bati, kaže njegova izjava zadnjih dni pred nekim gostom narodnjakom, ki ga je zaradi pušice interpeloval; „mir is olles ans, ob a slobener za mih kumt, udar nit“. Tako, dragi okoličani Šostanjski, ki vas je ob nedeljah in praznikih polno v njegovi krčmi, poslušajte Breznika, kako on časti svoje goste, le zahajajte še k njemu in mu podpirajte njegovo roboto baharijo!

Pa skoraj sem pozabil na našega g. Negri-ja, ki pa res nič dosti bolje nemški ne zna, kot naš „nemški Mihil“. G. Negri pa zna tudi dobro slovenski, kar kaže, da je ali rojen Slovenec (v Šostanji je vsaj v šolo hodil) ali pa, da se je moral dosti s Slovenci pečati in da je slovenski jezik za potrebnega spoznal, ker se ga je učil in kateremu je na tistem gotovo tudi hvaležen, da si je pri kupčiji z lesom nekaj novcev pridobil. In vender je g. Negri tak ljut sovražnik Slovencev, grda nevaležnost! V trgu, misli gosp. Negri, itak ni nevarno za nemški „rajh“, dokler sta Wirth in Simonič še aktivna; a v okolici je še celina kopati od strani nemškega „šulverajna“, in zatorej je jel na vse kriplje agitovati in našim poštnim in pametnim kmetom ponujati „Kmetkega Prijatelja“, se ve da zastonj, trdeč kmetom, da se iz tega lista človek nasrka tacega „gajsta“, da lahko kar hraste na kolenu prelomi, kakor n. pr. tudi v Celjski „Wachterci“ neki, kakor pravi tukajšnji subgeneralagitor dacar Druškovič, katerega se bomo pa v kratkem iznebiti skušili. Do zdaj še ubogi g. Negri ni doživel posebnega uspeha, če tudi zastonj pošilja in po sili nemškega prijatelja; a da vender katerega prismočneža more pokazati, pritiral je pred kratkem svojega hlapca z grada k Brezniku in ga elegantno predstavil kot najnovejši vseh njegovega trudopolnega dela, in kako veselje je bilo v Izraelu, da imajo jednega šulverajnerja več. Čestitamo g. pl. Schnitzer-ju, g. učitelju Hernausu in drugim za tako pridobitev! G. Negri se pri tem romanji hvali, kako zelo radi ga imajo okoličani Celjski, da so mu za njegov pouk vedno tako hvaležni in da vsekdar, kadar potrebujejo kak dober svet, le pravijo, „kakor bodo gosp. Negri rekli“ itd. O ti reveži ti, nekaj kilo domisljije pa že mora imeti ta g. Negri, katerega bi vprašali, kdo da so tisti Celjski okoličani, ki ga kar na rokah nosijo!? G. Negri nadalje pridiguje kmetom, da vse druge še, samo le „teh“ Vošnjakov ne smejo poslušati, ki le ljudstvo zapeljujejo itd. in da bo on, če bode še jedenkrat prišel dr. Vošnjak pridigovat v Šostanj, kakor lansko leto k Golobu (kjer je zborovalo slovensko politično društvo iz Maribora), da bo on, namreč gospod Negri (? — holt's mich, dass ich nicht lueh? —) g. dr. Vošnjaku, tako zagodil, da bo koj pri prvi besedi obmolčal. Čujte no, čujte! novega apostelna iz lesa, kako mogočno se zna izraziti.

Mi slovenski kmetje bodemo vsekdar z največjim navdušenjem vsprejeli in pozdravili našega domačina in poslanca g. dr. Vošnjaka, kedar koli bo došel v svoj rojstveni kraj in bodite preverjeni vi, širokoustni g. Negri, da bomo znali našega priljubljenega g. dr. Vošnjaka braniti proti vsacemu najmanjšemu razžaljenju od vaše strani in da si na drugi strani iz srca želimo, da bi vas ne bili nikoli poznali, da bi nikoli ne bili postali naš tako neljubi sosed in da tem prej ko odidete zopet iz naše doline, tem ljubše nam bode, da za vas nikoli ne bomo marali in vašim lažnjivim besedam nikdar verjeli. Pustite nas pri miru z vašim črnim mazilom nemške kulture — take nemške kulture namreč, kakršno imate vi — in rajši mažite samega sebe in vašega „Mihla“ z mazilom zdrave npravne pameti, peljite vašega „Mihla“ k Celjskemu „deutschen Michl“ g. dr. Glantschniggu, koji je pred nekimi leti v Koširjevem vrtnem salonu na bedasto veselje Celjanov in njih poslanca dr. Foreggerja napil „nemškemu Mihlu“, da se pobratite vsi trije Mihli!

Prihodnjič nekaj o našem učiteljstvu in o naših „Tičar“-jih (Titscher), ki se nečejo več pustiti krstiti za Tičarje, ampak za Titscher-je in celo Vögler-je.

I. G. i.

Domače stvari.

— (Gledališni vlak iz Ljubljane v Prago.) Včeraj bil je v tej zadevi po g. A. Trstenjaku sklicani shod, pri katerem se je razpravljalo o tem podjetji ter g. sklicevatelj naznanil dosedanje vspehe. Vlak bi odrinil iz Ljubljane koncem avgusta ali pa prve dni septembra. V Prago bi se vsi deležniki, katerih mora biti vsaj 300, vkupno vozili, najzajredé pa bode vsacemu za 14 dni svobodno, pomuditi se v tem ali onem mestu. Vožnja ne bode draga in je gledé vozne od vodstva železnice že došel precej dovoljen odgovor, (znižanje za 50%), a možno je, da se dosežejo še boljše pogoji. V ta namen, in da se vse potrebno priredi in ukrene, volil se je odbor obstoječ iz gg. Ivana Hribarja, glavnega zastopnika Slavije, Ivana Murnika, cesarskega svetnika, urednika Fr. Šukljeja, urednika A. Trstenjaka in urednika Ivana Železnikarja. Več o tem vlaku poročamo pri priliki.

— (Dnevni red mestnega odbora seji,) katera bode v petek 20. dan junija 1884. leta ob 6. uri popoldne v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Finančnega odseka poročilo a) o pozivu na konferenco, katera bode v 26. dan t. m. na Dunaji zaradi nasledkov podržavljenja železnice gledé deželnih in občinskih priklad; b) o privatnih prilogah nabranih za gradnjo Resljeve ceste. III. Stavbinskega odseka poročilo o stavbinski črti za novo gradnjo W. Majerjevih hiš na sv. Petra cesti. IV. Policijskega odseka poročilo a) o mestnega magistrata naredbah gledé novega tržnega reda živinskim semnjem v Ljubljani; b) o Ljublj. požarne brambe nasvetu, naj se odpravi trobentanje prodajalcev premoga. V. Šolskega odseka poročilo a) o donesku k stana-rini šolskega vodje Andreja Praprotnika; b) o mestnih učiteljic Ernestine Kernove, Friderike Konschegove in Emilije Guslove prošnjah za petletnice; c) o mestnega učitelja Aotona Razingerja prošnji za petletnico.

— (C. kr. okrajni glavar g. Weiglein) prišel je s Krškega v Ljubljano da se dogovori, zaradi potrebnih naredeb in sredstev proti trsnej uši.

— (Dober svet.) Piše se nam: „Koristno in potrebno bi bilo, da bi se pri uhodu v Študentovske ulice napravil napis „Pot na Grad“, kajti mnogokrati videl sem tujce, ki so se vračali iz Študentovskih ulic, meneč, da so zašli v zágato, še češče pa naletel sem na take, ki so vprašali, kod se gre na Grad.“

— (Vse le po nemško.) Vodstvo državnih železnic oznanilo je včeraj po Ljubljanskih oglih s velikimi plakati premembo voznega reda iz Ljubljane v Trbiž, a samo v nemškem jeziku. Ker teče ta železnica večinoma le po slovenskih tleh, bilo bi pač umestno, da bi se objavljale take preuredbe tudi v slovenskem jeziku, ker vsi ljudje ob tej železnici ne znajo nemški, vsak pa tudi, ko bi vodstvu kdaj na um palo, objaviti dotične preuredbe tudi po slovenskih časnikih, istih ne bere. Tedaj bi bili pač umestni poleg nemških tudi slovenski plakati. Zakaj bi vodstvo državnih železnic ne posuemalo severne železnice, katera prijavlja vse svoje naredbe tudi v českem jeziku in je odredila, da imajo nje uradniki in sluge zmožni biti českega jezika in da imena postaj kličejo tudi v českem jeziku?

— (Katoliško tiskovno društvo na Koroškem.) V Celovci ustanovili so gg. dr. Müller, And. Alijančič, A. Wallonig in drugi odbor, kateri se, s stolnim kapitularjem g. J. Schellandrom na čelu, obrača do katolikov koroških s pozivom, napraviti za deželo katoliško tiskovno društvo s konservativno-katoliškim glasilom. Snujoči občni zbor bode v 26. dan t. m., in tedaj voljen bode tudi stalen odbor. — Konservativno uredovanega, tudi za jasne pravice koroških naših rojakov z nemškim jezikom se potezajočega časopisa je na Koroškem velopotreba, zato hvalimo korake mož, v ta namen storjene, in željo gojimo, da bi bil naslednik Einspielerjevih „Volksstimmen“ postavljen na trajen temelj.

— (Savinjska železnica.) Kakor poroča „Südost. Post“ prideta v kratkem podjetnika Klemensievič in Demuth v Celje, da začneta merit „Savinjsko železnico“. Bo li ta progá omejena samo na Savinjsko ali se pa raztegnila tudi na Šaleško dolino, zavisno je od dotičnih obravnáv v Celji.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj bil je zatožen kmetovalec Janez Osolin iz Toplic okraja Kamniškega hudodelstva uboja. Dne 4. jan. t. l. šel je s svojim hlapcem Boštjanom Gerkmanom,

znanim žganjarjem, v gozd po nekaj lesa. Iz gozda pošlje Osolin hlapca Gerkmana domov po konja in voz, da se les naloži in odpelje. Ker Gerkmana s konjem le ni bilo, ide ga Osolin iskat in ga najde popolnem od žganja pijanega v Krški kajži. V svojej jezi začne Osolin hlapca Gerkmana klofutati, tako da se Gerkman na tla zgrudi in obleži. A čez nekaj časa je Gerkman vstal in šel zopet v žganjarijo pit. Dva dni je Gerkman potem v mrazu ležal na kozolcu in vsega prehlajenega so potem prenesli v hišo. 10. januarja t. l. je Gerkman umrl in bil sodniško ogledan. Zdravniki so izjavili, da je Gerkman umrl vsled alkoholizma na vnetji možganske mreže, in da bi udarci ne bili tako nevarni za njegovo življenje, da ni bil tolik žganjepivec in da ni tista dva dni, ko je ležal na kozolcu, premrazil se. Zgovornik zatoženca dr. Zarnik pa je dokazoval, da je Gerkman umrl le vsled preobilega žganjepitja in da se je posluževal Osolin napram Gerkmanu kot njegovemu hlapcu, le svoje gospodarske dolžnosti. Porotnikom ste se stavili dve vprašanji, jedno glaseče se na hudodelstvo uboja, drugo na hudodelstvo teške telesne poškodbe. Porotniki (načelnik g. Ferd. Omejec) so oba vprašanja jednoglasno zanikali in Osolin je bil zatožbe oproščen.

— (Toča) pobila je v Istri okolo Izole in Vizinade, na Krasu okoli Komna, Sute, Temenice in Vojsčice, na Štajerskem po Ljutomerskih gorah, na Kranjskem na Ljubljanskem barji in okoli Grosupljega.

— (V c. kr. rudniškem gledališču v Idriji) bodo v dan 21. junija t. l. k rudarskemu prazniku sv. Ahacija predstavljali čitalniški diletantje I. „Bob iz Kranja.“ Veseloigra v jednom dejanji. Poslovenil po českom dr. J. Bleiweis. II. „Damoklov meč.“ Burka v jednom dejanji. Poslovenil Andrejčkov Jože. — Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina: Lože 30 kr., sedeži 20 kr., stoječi gledalci 10 kr. — K obilni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

— (Razpisano je mesto) okrajnega zdravnika v Rogatci. Letna nagrada 500 gld.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 18. junija. Doslej voljenih 224 liberalcev, 57 zmernih opozicionalcev, 67 nezavisnih, 17 protisemitev, 16 narodnih in 11 brez stranke. Mej izvoljenimi je tudi mnogo imenovani Peter Dobranszky.

Tiflis 18. junija. „Kavkaz“ poroča, da je v noči 1. t. m. na otoku Kišem v perzijskem zalivu bil grozen potres. Dvanajst vasij je podrlih, dve sto ljudij ubitih, mnogo ranjenih.

Razne vesti.

* (Cesar japonski) podelil je knezu črnogorskemu svoj domači red krizantema, ki se oddaje le vladajočim osobam. Ruski poslovodja na Cetinji izročil je preteklo sredo znake omenjenega reda v posebnej advijenci. Minister vnanjih zadev V. St. Radonić pa je dobil japonski solnčni red prve vrste.

* (Poslaniška zbornica) v Washingtonu povišala je plačo zveznemu poslaniku na Dunaji na 12.000 dolarjev na leto.

* (Nesreča na železnici.) V ponedeljek sta blizu Filadelfije trčila dva železniška vlaka, in bilo je 17 oseb ubitih, 30 pa težko ranjenih.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto 13 gld. — kr.
 „ pol leta 6 „ 50 „
 „ četrt leta 3 „ 30 „
 „ jeden mesec 1 „ 10 „
 Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto 15 gld. — kr.
 „ pol leta 8 „ — „
 „ četrt leta 4 „ — „
 „ jeden mesec 1 „ 40 „

Upravišтво „Slov. Naroda“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Javne dražbe.

24. junija: 3. eks. držb. pos. Josipa Kobeta iz Velikega Rigija, v Rudolfovem.
 25. junija: 3. eks. držb. pos. Antona Doleša iz Hruševja, v Senožcah. 1. eks. držb. pos. Antona Goričarja iz Rovis, 231 gld., v Krškem. 1. eks. držb. pos. Josipa Koba iz Gorenje veške vode, 645 gld., v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Andreja Križeta iz Drandul, 450 gld., v Rudolfovem. 1. eks. držb. zemljišč Jurija Bregarja, Alojzija Vidgerar in Tomaža Bregarja iz Kanderša, 660 gld., v Liti. 1. eks. držb. pos. Antona Schweigara iz Bušine vasi 875 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Martina Cesarja iz Krašnega vrha, 498 gld., v Metliki. 2. eks. držb. pos. Jere Globočnik iz Reten, 2963 gld., v Tržiči. 1. eks. držb. pos. Marije Pungercar iz Jelševca, 1552 gld., v Mokronogu. 1. eks. držb. Franca Huterja iz Römegrunda, 300 gld., v Kočevji. 2. eks. držb. pos. Janeza Zlogarja iz Krašnega vrha, v Metliki. 2. eks. držb. pos. Marke Vivode iz Bojanske vasi, v Metliki.

Tujci:

dne 18. junija.

Pri Slonu: Sant z Dunaja. — Pipan iz Trsta. — Eisenstädter iz Schleininga. — Venezian iz Trsta. — Altena iz Remscheida.

Pri Maltai: Schulz z Dunaja. — Ibeunig iz Ljubljane. — Schrotter iz Gradca. — Krausnik iz Trsta. — Bajardi iz Gradca.

Pri bavarskem dvoru: Breindl iz Ljubljane. — Jokuš iz Zagreba.

Umrli so v Ljubljani:

16. junija: Anton Gerden, delavčev sin, 16 dnij, Sv. Petra cesta št. 83, za oslabljenjem.

17. junija: Ana Marija Roncetti, piskavnega orođarja hči, 8 dnij, na Bregu št. 8, za božastjo. — Meta Jave, mizarjeva žena, 37 let, Marije Terezije cesta št. 6, za jetiko. — Gabrijela Püchler, zasebnica, 40 let, Mestni trg št. 19, za jetiko. — Ana Cesar, delavčeva hči, 6 dnij, Pred Prulami št. 27, za božastjo. — Oto Zhuber pl. Okrog, umirovljeni deželne vlade oficijal, 59 let, Rimska cesta št. 20, za kapom. — Fran Tomec, krčmar, 43 let, Sv. Petra cesta št. 3, za kronično pljučno tuberkulozo.

18. junija: Jožef Vičič, računski vodja, 49 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici:

16. junija: Marija Fajfar, delavčeva hči, 1 leto, za vnetjem pluć.

17. junija: Marijana Fajfar, delavčeva žena, 46 let, za oslabljenjem močij. — Matija Zornik, gostač, 70 let, za oslabljenjem v starosti.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. junija	7. zjutraj	734.50 mm.	+ 6.4°C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	733.45 mm.	+ 14.0°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	734.37 mm.	+ 10.1°C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura + 10.2°, za 8.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	45	kr.
Srebrna renta	81	25	
Zlata renta	102	20	
5% marcna renta	95	70	
Akcije narodne banke	858	—	
Kreditne akcije	306	30	
London	121	90	
Srebro	—	—	
Napol.	9	67	
C. kr. cekini	6	76	
Nemaške marke	59	55	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	20	
Ogrska zlata renta 6%	122	50	
„ papirna renta 5%	91	80	
5% stajerske zemljišč. odvez. oblig.	88	65	
Dunava reg. srečke 5%	104	50	
100 gld.	115	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	75	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	60	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	
Kreditne srečke	100 gld.	175	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	218	

VOZNE LISTE IN KUVERTE S FIRMO
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

BANKHAUS „LEITHA“

(Halmai), Wien, Schottenring 15, vis-à-vis der Börse.

Wir befinden uns jederzeit (auf Verlangen), so lange der Vorrath reicht, gratis und franco unsere soeben erschienenen, höchst wichtige, inhaltsreiche und interessante Brochure sammt Universal-Verzeichniss-Kalender (100 Seiten, 42. Auflage). Diese

für Kapital, Sparanlage, Effecten-Speculation, sowie Losbesitzer, Rentiers und Börse-Interessenten, große und kleine Kapitalisten, Institute, Sparcasen und Private gleich nützliche und unentbehrliche Werke, von mehr als 300 hervorragenden Journalen des In- und Auslandes anerkennend beiprochen, leitet als

treuer Compas durch alle Positionen des österreichischen Euro-Contes, bietet sammtl. europäischen So- und Spielpläne (alphabet.), alle Daten u. Erläuterungen über Amortisation, Anzähl, Securitität u. Wesen der österreichisch-ungar. Anlagepapiere, Staatsrenten, Lose, Grundentlastungs-Obligat., Pfandbriefe, Prioritäten, Actien der Bank, Trans-ports- u. Industrie-Gesellsch., Crediten etc., erklärt die Vortheile der Wiener Börse gegenüber den Nachtheilen der Provinz- und Auslands-Börsen, erläutert fäunmtliche Combinationen der Speculation, beibringt die jüngsten wirthschaftlichen Ereignisse, Conversion, Verstaatlichung der Bahnen, Alpaceten, Bilanzen, Dividenden der Institute etc. — Im Anschlusse hieran empfehlen wir das Abonnement auf das bestunterrichtete, billigste und reichhaltigste

financielle, Börsen- und Verlosungsblatt „LEITHA“.

Dasselbe, anerkannt als unpartheiisches und gewissenhaftes Informations-Journal, bezieht bei Kauf, Umtausch und Verkauf von Fonds-, Anlage- und Speculationspapieren, und vergleicht alle für die Interessenten wirthschaftlichen Nachrichten und Ereignisse auf volkswirtschaftlichem Gebiete, des Handels und der Industrie. Weitgehendste Informationen kostenfrei. Ganzjährig bloß fl. 1.30 mit Postulendung. Probe-Exemplare gratis und franco. Abonnements können mit jedem Tage beginnen. — Das Bankhaus „Leitha“ vollführt alle ins Fach einschlägigen Aufträge, sowie Ordres

für die Wiener Börse zu Anlagezwecken wie auch in allen Speculationsformen. Prämien, Confortial-, Tauschoperationen, etc. exact und treu zu Originalcurien gegen mäßige Bedienung und geringe Provision.

Vorschüsse auf Werthpapiere bis auf Weiteres zu 5 bis 5 1/2% Zinsen pro anno (gebühren- u. provisionsfrei) in größeren Beträgen, bis zu 50% des Curstwerthes.

Prvo Ljubljansko bolniško-podporno in oskrbovalno društvo.

Častiti člani se s tem uljudno vabijo k običnemu zboru, ki bode v nedeljo dne 22. junija 1884 ob 11. uri dopoldne v mestnej dvorani.

Dnevni red:

1. Poročilo o računskem sklepu za 1883. leto.
2. Volitev pregledovalcev računov.
3. Volitev ravnateljstva.
4. Predlogi članov.

(400) Ravnateljstvo.

Velik vrt

z ali brez steklenih hiše se o Sv. Mihaelu dá po ceni v najem. — Kaj več se izve na Karlovške cesti št. 2. (389—3)

Več stanovanj,

lepe zračne sobe, v prijaznem kraju pod Stolam na Gorenjskem, 3/4 ure od Lesca (Less), se odda za poletno stanovanje v najem. Več se izve pri Janezu Čop-u v Mostah, p. Lesce, Gorenjsko. (395—2)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mäloverh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešern ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinc. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija. „Germania“, 4200 „ v 20. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalni agent. (379—10)